

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1367 ff.)

Der var intet Endringsforslag stillet.

Formanden: Denne Sag kan kun foretages under Forudtæning af, at det høje Ting maatte billige, at Forretningsordenens Frister fraviges i dette Tilfælde. Hvis ingen begærer udtrykkelig Afstemning, vil jeg anse Samtykket for stiltiende meddelt? (Ophold). Det er saaledes meddelt.

Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Madsen-Nygdal: Der er en Ejendommelighed ved dette Lovforslag, som vi ellers i alt Fald sjældent lægge Mærke til, og det er, at der ikke er megen Begejstring for det. Der er næppe mange Medlemmer hverken i dette eller det andet Ting, der ere særlig glade ved det. Jeg har ikke hørt en eneste udtale sig for det med særlig Varme, og dog lader det til, at dette Forslag ikke desto mindre skal have Held til at blive vedtaget næsten enstemmigt i begge Ting. Det er, som sagt, et noget ejendommeligt Forhold. — Forslaget er ogsaa ejendommeligt i andre Henseender. Der anføres Masser af Grunde til Forvar for det. Jeg er nu en af dem, som paa ingen Maade beundrer dette Lovforslag; jeg finder, at det i flere Henseender kan være meget skadeligt. Men ikke desto mindre agter jeg at stemme for det, og jeg vil derfor gerne have Lov til at oplyse for det høje Ting, af hvilken Grund jeg gør det, idet der har været anført mange forskellige Grunde fra forskellig Side til at stemme for det. Der har saaledes været talt om, at dette Lovforslag skulde være et Slags Vidløb i Anledning af den Handel, der blev sluttet det foregaaende Aar, men det kan dog ikke rigtig være Meningen, thi denne Handel kan jo i alt Fald ikke være Grund til at drille nyt Vidløb; det plejer man jo ikke at gøre mere end en Gang, i Særdeleshed naar den Handel, der er afsluttet, ikke er saa glimrende. Efter mit Skøn var det en meget daarlig Handel, og jeg skal sige til, at naar jeg stemmer for Lovforslaget, er det selvfølgelig ikke af den Grund. — Videre har der været Tale om, at visse Hensigtsmæssighedshensyn tale for, at man vedtager dette Lovforslag. Der har været Spørgsmaal om, hvad det er for Hensigtsmæssighedshensyn. Vi have ikke faaet noget rigtig Svar i saa Henseende. Der blev talt om, da vi havde Sagen til første Behandling, at man ønskede den henvisst til

Udvalg for at faa oplyst bl. a., hvad det var for Hensigtsmæssighedsgrunde. Det er ikke mig bekendt, at der er kommet nogen Oplysning i saa Henseende, i alt Fald foreligger der ikke noget i Betænkningen eller for det høje Ting om, hvad det er for Hensigtsmæssighedsgrunde. Jeg har ganske vist hørt en Høgl svinge om, at det skulde være Hensyn til det forestaaende Folketingsvalg. Det skulde være en Grund mere, der skulde bidrage til at støtte Forligets Venner ved det kommende Folketingsvalg. Hvis det skal være Grunden, maa jeg sige to Ting i den Anledning. For det første maa de Herrers Grunde være meget svage, siden de skulle have Behov at ønske en saadan Forstærkning af dem, og for det andet er det i alt Fald ikke en Grund for mig; naar jeg stemmer for Forslaget, er det slet ikke af den Grund.

Saa er der nævnt en tredje Grund, nemlig at det skulde være et saadant udmærket Princip at komme ind paa, at naar man har Overskud paa den aarlige Finanslov, skal man uddele det til Skatteyderne. Det er en Grund, der ikke er kommet særlig frem i dette Ting, men derimod stærkt i det andet Ting, og det har set ud til, at adskillige Medlemmer have sat megen Pris paa den Grund. Jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg er en bestemt Modstander af det Princip — saa bestemt som vel muligt — og det ikke blot med Hensyn til det foreliggende Finanslovsforslag. Med Hensyn til dette er det, efter alt hvad der foreligger for os, temmelig sikkert, at det Overskud, der tilvejebringes — om der overhovedet bliver noget — tilvejebringes ved Statslaan. Dersom det Lovforslag, vi vedtog her i Gaar ved 3dje Behandling, bliver til Lov i denne Samling, er det en bekendt Sag, at indtil 1½ Mill. Kr. af det mulige Overskud tilvejebringes ved Statslaan. Den Fremgangsmaade, at laane Penge for at dele dem ud til Skatteyderne, er i mine Øjne forkastelig. — Men ogsaa i al Almindelighed set, er det et daarligt Princip at komme ind paa at uddele Overskuddet. Naar man lægger et Budget, enten det nu er Sognkommuner eller Amtskommuner, eller det er Staten, beregner man ikke et muligt Overskud at have at dele ud af, men man beregner først de sandsynlige Udgifter og derefter de sandsynlige Indtægter. Saaledes gør man i fremmede Lande ved Statsbudgettet, og det vilde være heldigt, om man kom mere og mere ind paa det samme her, saa at der aldrig blev Tale om en saadan Tanke som at dele ud af et muligt Overskud.